

RANGIFER (4) *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N rangifer (2). ◇ pl N rangifery a. łac. rangiferi (1). ◇ L rangiferach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*zool. Rangifer tarandus (L.); renifer, ren, ssak z rzędu parzystokopytnych (Artiodactyla), z rodziny jeleniowatych (Cervidae), półdomowiony, hodowany na tundrze [jeleń zamorski, północnych krajów – rangifer Cn] (4) : Theż Tátárowie w Azyiey ná tákich Rángiferách ieżdzą. *BielKron* 295; Rángiferi Reynen/ ná thych wożą co raczą/ doią mleko iáko v krow *BielKron* 295, 294v *marg.**

*Szereg: »rangifer albo reon« (1): iefth źwierz iáko koń podługowáty/ zową Rángifer albo Reon *BielKron* 294v.*

ZCh